LOFSÖNGUR

í minningu Íslands þúsund ára.

Kveðið hefur Matthías Jochumson.

Lagið samdi Svb. Sveinbjörnsson.

TM 782.421599 Sve

ÚTGEFANDI: EINAR ÞORGRÍMSSON OG ÞORSTEINN KONRÁÐSSON

LOFSÖNGUR

í minningu Íslands þúsund ára.

Kveðið hefur Matthías Jochumson.

Lagið samdi Svb. Sveinbjörnsson.

LANDSBÓKASAFN ÍSLANDS
HÁSKÓLABÓKASAFN
Tón- og mynddeild
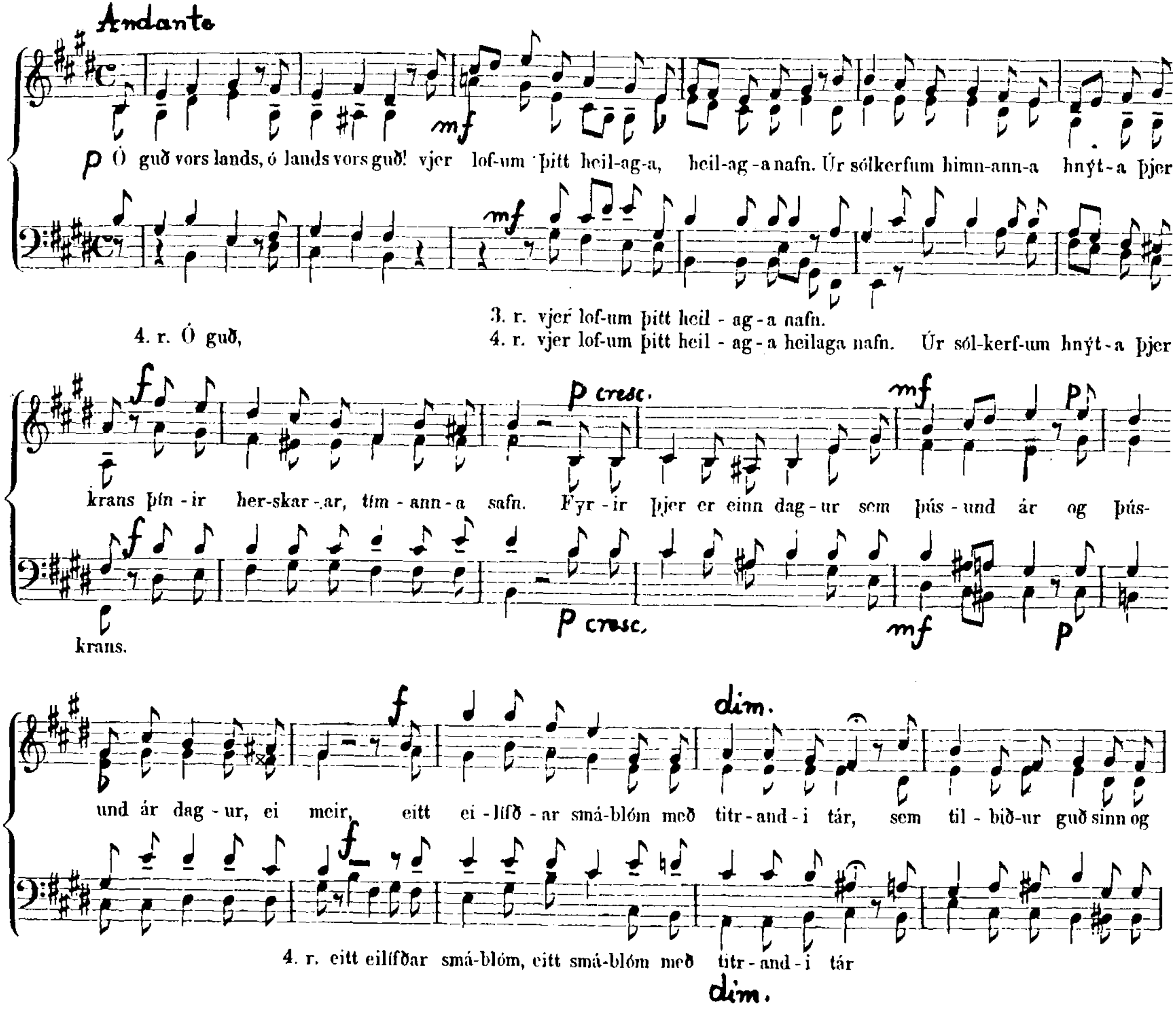
Andante
p Ó guð vors lands, ó lands vors guð! vjer lof-um þitt heil-ag-a, heil-ag-a nafn. Úr sólkerfum himn-ann-a hnýt-a þjer
mf
mf
3. r. vjer lof-um þitt heil - ag - a nafn.
4. r. Ó guð,
4. r. vjer lof-um þitt heil - ag - a heilaga nafn. Úr sól-kerf-um hnýt-a þjer
f
p cresc.
mf
p
krans þín - ir her-skar-ar, tím - ann - a safn. Fyr - ir þjer er einn dag - ur sem þús - und ár og þús-
f
krans.
p cresc.
mf
p
f
dim.
und ár dag - ur, ei meir, eitt ei - lífð - ar smá-blóm með titr - and - i tár, sem til - bið-ur guð sinn og
f
4. r. eitt eilífðar smá-blóm, eitt smá-blóm með titr - and - i tár
dim.
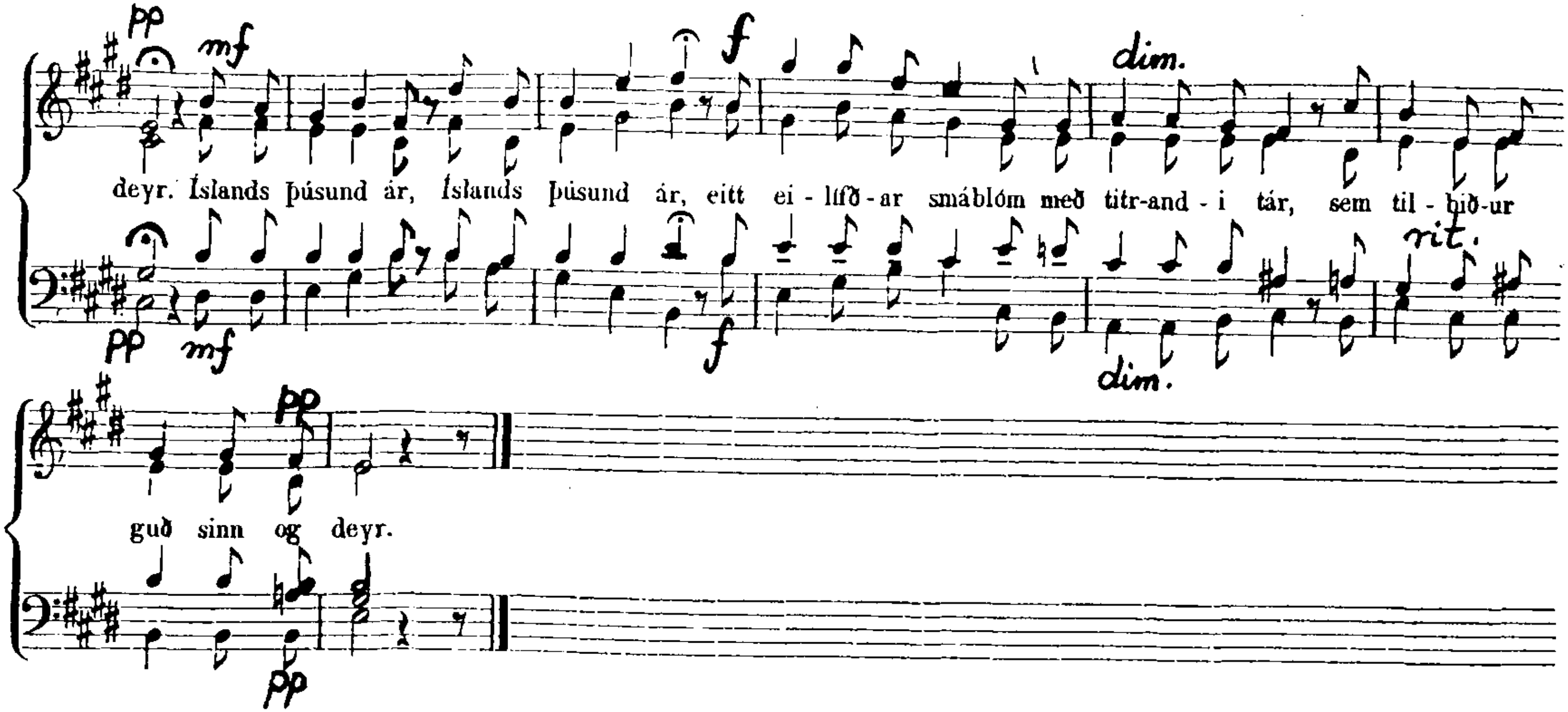
2.

Ó guð, ó guð! vèr föllum fram
og fórnum þèr |: brennandi :| sál,
guð faðir, vor drottinn frá kyni til kyns,
og kvökum vort helgasta mál;
vèr kvökum og þökkum í þúsund ár,
því þú ert vort einasta skjól;
Vèr kvökum og þökkum með titrandi tár,
því þú tilbjóst vort forlaga hjól.
|: Íslands þúsund ár :|
voru morgunsins húmköldu hrynjandi tár,
sem hitna við skínandi sól.

3.

Ó guð vors lands, ó lands vors guð!
vèr lifum sem |: blaktandi :| strá.
Vèr deyjum ef þú ert ei ljós það og líf,
sem að lyptir oss duptinu frá.
Ó vert þú hvern morgun vort ljúfasta líf
og vor leiðtogi' í daganna þraut,
og á kvöldin vor himneska hvíld og vor hlíf,
og vor hertogi á þjóðlífsins braut.
|: Íslands þúsund ár :|
verði gróandi þjóðlíf með þverrandi tár,
sem þroskast á guðsríkis braut.

Reykjavík, 1874. Prentari: Einar Þórðarson.

LJÓSPRENTAÐ Í LITHOPRENT 1949